

РЕШЕНИЕ

№ 9252

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3028** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от Район „Банкя“ – СО постъпила там жалба от Ц. Г. Г. и Г. Ц. Г. и двамата от [населено място], депозирана чрез адв. М. С. от САК, срещу Заповед №РД09-93/21.03.2022 г. на Кмета на Район „Банкя“ – СО, с която на основание чл.16, ал.5, изр.2 ЗУТ в качеството им на собственици е определен УПИ П-2283.20 „за ЖС“, кв.160Г за имот с идентификатор 02659.2283.140, кв.160Г на м. „Бански рид“ и м. „Бански рид – Б. зона“, район „Банкя“, съгласно утвърден с Решение на СОС план за регулация и застрояване ма местност „Бански рид“ и м. „Бански рид – Б. зона, район „Банкя“, кв.160Г, съгласно скица №15-2246/04.01.2022 г. на СГКК – С., представляваща неразделна част от заповедта. В жалбата се твърди, че са допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон. Посочено е, че оспорващите не са били уведомени за предходните етапи по одобряването на ПУП, като не им е била дадена възможност да възразят и изложат съображенията си пред административния орган. Изложено е също, че предвижданията в заповедта за одобряване на ПУП са явно несправедливи и не отговарят на изискванията за равностойно отнемане на части от засегнатите имоти и за балансирано предоставяне на възможност за достъп и застрояване на имотите на отделните собственици. Така имотите, които се намират североизточно от техния, се оказват извън сервитута върху техния преди регулацията, което е недопустима дискриминация. Посочено е също, че размерите и местонахождението на притежавания от тях имот позволяват разделянето му на две УПИ, при запазване

на местоположението, като поне единият от тях би бил годен за застрояване, попадайки извън сервитута на електропровода. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание чрез процесуалния представител адв. М. С., се иска отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендира се адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА.

Ответникът, Кмета на Район „Банкя“ – СО е изразил становище за неоснователност на жалбата, поддържано от процесуалния му представител в съдебно заседание юрисконсулт И. К.-Ж., която претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на административната преписка по издаване на оспорения акт.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от приложения по делото нотариален акт №77, том I, рег. №1623/23.02.2007 г. за покупко-продажба на недвижим имот, Ц. Г. Г. и Г. Ц. Г. са закупили нива, находяща се в землището на [населено място], со, район „Банкя“, местност „С.“, VI категория, с площ от 1860 кв. м, съставляваща имот №001020 по плана на землището на [населено място]. Този имот е бил нанесен в КККР, одобрени със Заповед №18-13/17.01.2022 г. на Изпълнителния директор на АГКК като ПИ с идентификатор 02659.2283.20 с площ от 1860 кв. м.

Процесното административно производство е образувано по заявление вх. №РБН22-ГР94-511 от 23.02.2022 г. от Ц. Г. Г., с което е поискал в качеството си на собственик на ПИ с идентификатор 02659.2283.20 за издаване на заповед по чл.16, ал.6 ЗУТ за индивидуализиране на определения му УПИ с ПУП на местност „Банкя“, „С.“, по плана на [населено място], одобрен със Заповед №РД-18-13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК. Приложил е нотариален акт за собственост и скица на имота.

От приложеното по делото Решение №347 по Протокол №35 от 24.06.2021 г. на СОС и доказателствата във връзка с неговото обявяване се установява, че със същото е одобрен проект на ПУП – ПРЗ по чл.16 ЗУТ на м. „Бански рид“ и на м. „Бански рид – балнеоложка зона“, Район „Банкя“. Същото е обявено в ДВ бр.63 от 30.07.2021 г. Не се установява, а и не се твърди решението на СОС да е обжалвано от оспорващите, при което се приема, че с изтичането на 30-дневния срок от съобщаването ПУП е влязъл в сила. Липсата на жалби се установява и от приложените по делото писма от общинската администрация.

От доказателствата по делото се установява, че след влизане в сила на ПУП е извършена поправка на кадастралната карта с оглед привеждане на кадастралните граници на имота на оспорващите с границите на новообразувания УПИ, което е видно от приложената скица №15-2246/04.01.2022 г. на СГКК – С..

На 21.03.2022 г. е издадена оспорената в настоящото производство Заповед №РД09-93/21.03.2022 г. на Кмета на Район „Банкя“ – СО, с която на основание чл.16, ал.5, изр.2 ЗУТ на оспорващите, в качеството им на собственици е определен УПИ II-2283.20 „за ЖС“, кв.160Г за имот с идентификатор 02659.2283.140, кв.160Г на м. „Бански рид“ и м. „Бански рид – Б. зона“, район „Банкя“, съгласно утвърден с Решение на СОС план за регулация и застрояване на местност „Бански рид“ и м.

„Бански рид – Б. зона, район „Банкя“, кв.160Г, съгласно скица №15-2246/04.01.2022 г. на СГКК – С., представляваща неразделна част от заповедта.

За установяване компетентността на издателя на оспорения акт е представена Заповед № СОА171-РД09-622 от 19.07.2017 г. г. на Кмета на Столична община с т.5.1 от която на кметовете на райони са делегирани правомощия да издават заповеди за точно индивидуализиране на имотите на основание чл.16, ал.6 ЗУТ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена от надлежни страни и срещу подлежащ на съдебно оспорване административен акт. За оспорващите е налице правен интерес от оспорването му. Видно от приложените доказателства жалбоподателят Ц. Г. е получил заповедта на 08.02.2024 г., а жалбоподателят Г. Г. няма данни да е уведомяван за същата. Жалбата е постъпила в СО на 22.02.2024 г. Следователно спазен е законовопредвидения 14-дневен срок за депозирането ѝ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Кмета на Район „Банкя“ - СО, в съответствие с делегираните му правомощия с т.5.1 на Заповед № СОА171-РД09-622 от 19.07.2017 г. г. на Кмета на Столична община. Предвид това съдът приема, че не са налице основания за отмяна по чл.146, т.1 АПК.

Относно формата на акта от гледна точка на изискванията към административните актове, визирани в разпоредбата на чл.59, ал.1 и ал.2 АПК и по-конкретно т.4 от същия текст, съдът приема, че същия отговаря на тези изисквания. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт. Изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, имотът е индивидуализиран в достатъчна степен, както по местонахождение, така и съобразно неговата идентификация по действащия ПУП. Действително не е посочена площта на УПИ II-2283.20, кв.160Г, местността м. „Бански рид“ и м. „Бански рид – Б. зона“, район „Банкя“, но това нарушение не може да се приеме за съществено и да обуслови отмяна на акта само на това основание, защото е ясно и безспорно, че имот с идентификатор 02659.2283.140, в който попада процесния УПИ е с площ от 1 432 кв. м. Предвид това съдът приема, че не са налице основания за отмяна по чл.146, т.2 АПК.

Съдът констатира, че в хода на протеклото административно производство са допуснати нарушения на процедурните правила, доколкото заявлението за издаване на процесния акт е било подадено само от единия от собствениците на имота, а другият не е бил уведомен на основание чл.26 АПК за започналото административно производство, при което е бил лишен от възможност да участва в провеждането му. Доколкото обаче с крайния акт Г. Ц. Г. е посочен като собственик на имота, наред с подателя на заявлението Ц. Г. Г. и е упражнил правото си на оспорване по съдебен ред, съдът намира, че това нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта на това основание. Още повече, че в хода на съдебното производство не се оспорва съсобствеността на двете лица по отношение на имота. Предвид това и доколкото в хода на производството са спазени изискванията на чл..35

и чл.36 АПК, съдът приема, че не са налице отменителни основания по чл.146, т.3 АПК.

С оглед установеното в хода на съдебното производство съдът приема, че атакуваната заповед е и материално законосъобразна. Същата е издадена на основание чл.16, ал.6 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба собствениците на поземлени имоти придобиват собствеността върху новообразуваните с плана УПИ от датата на влизане в сила на плана, като за всеки отделен урегулиран поземлен имот кметът на общината или упълномощено от него лице издава заповед с точно индивидуализиране на имота. Съгласно §5, т.12 от ДР на ЗУТ, "Индивидуализиране на новообразуван урегулиран поземлен имот" по чл. 16, ал. б е описване на границите и определяне на идентификатор на имота. В този смисъл законодателят е предвидил кмета на общината да опише имота с неговите граници и определянето на идентификатор, като основание за издаването на такава заповед е и одобреният кадастрален план и кадастрална карта на съответното населено място. С оглед правната природа на заповеди от вида на процесната с нея не се признават, нито се отнемат вещни права различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. Затова съдържанието ѝ следва да съответства на ПУП във всички негови части - писмена, графична, цифрова и регистър. По делото се установи, че с Решение №347 по Протокол №35 от 24.06.2021 г. на СОС е одобрен проект на ПУП – ПРЗ по чл.16 ЗУТ на м. „Бански рид“ и на м. „Бански рид – балнеоложка зона“, Район „Банкя“, както и че същото е влязло в сила на 30.08.2021 г. Считано от тази дата, оспорващите са съсобственици при равни квоти на новообразувания с плана УПИ II-2283.20 „за ЖС“, кв.160Г, който е бил отреден от имот с идентификатор 02659.2283.140. Именно като такива са вписани и в процесната заповед. Описания имот съответства на влезлия в сила ПУП, както и на одобрените КККР. Поради това заповедта, в която са индивидуализиран имота и неговата редукция следва да бъде потвърдена, като съответстваща на материално правните разпоредби. Не са налице и отменителни основания по чл.146, т.4 АПК.

Следва да се посочи, че наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност касателно предходните етапи по одобряването на ПУП и неговата законосъобразност са неотнормирани към настоящия спор. Същите биха били относими към производство по оспорване на Решението на СОС, с което е одобрен проекта за ПУП, което обаче не е обжалвано и е влязло в сила. Със същото е конкретизиран имота на оспорващите и неговите граници, които не могат да бъдат предмет на разглеждане в настоящото производство.

По горните съображения, съдът намира обжалвания индивидуален административен акт за законосъобразен, поради което жалбата против него следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващите следва да бъдат

осъдени да заплатят на Столична община.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Г. Г. и Г. Ц. Г. и двамата от [населено място], депозирана чрез адв. М. С. от САК, срещу Заповед №РД09-93/21.03.2022 г. на Кмета на Район „Банкя“ – СО.

ОСЪЖДА Ц. Г. Г. и Г. Ц. Г. и двамата от [населено място] да заплатят на Столична община деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: